

saaledes stillede, at de ikke have kunnet betale baade det ene og det andet. Men, som sagt, jeg anbefaler det til velvillig Overvejelse. En Ting trøster mig noget, og det er den højtærede Ministers Udtalelse om, at selv om det nu skulde vise sig efter denne Foranstaltning, at Forholdene skulde vedblive at være daarlige for de paagældende Institutioner, Havne osv., saa ere de dog ikke afskaarne fra Udsigten til at blive hjulpne paa anden Maade.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Jeg ønsker bare i Anledning af den sidste ærede Talers Udtalelse om, at Kommissionen kunde have taget fejl, at sige, at Kommissionen har ikke kunnet tage fejl i dette Tilfælde; thi Kommissionen har ikke siddet for at foreslaa, at Lovgivningsmagten skal bevilge de og de Nedsættelser til de forskellige Havne, men Kommissionen har truffet en Overenskomst med Bestyrelserne for de paagældende Institutioner, og det er denne Overenskomst, vi her have at behandle. Her er ikke Tale om nogen Fejltagelse hverken her eller der. Den Overenskomst have vi enten at godkende eller at forkaste.

Johnsen: Efter den højtærede Ministers imødekommende Udtalelser med Hensyn til de 3 smaa Baadehavne paa Bornholm og — saa vidt jeg hørte rigtigt — tillige Aarhus Museum om, at der vil kunne ventes Støtte til disse Institutioner ad anden Vej, naar de maatte trænge dertil, hvad de sikkert baade gøre og ville komme til — og da jeg desuden har forstaaet den højtærede Ministers Ytringer saaledes, at han kun vilde have Lovforslaget som en Helhed, med andre Ord alt eller intet, saa finde af de Medlemmer, der høre til Mindretallet under Nr. 1, de to ærede kongevalgte Medlemmer (Estrup og Goos) og jeg ikke at burde fastholde de Ændringsforslag, vi ere Medforslagsstillere af, idet vi for øvrigt ogsaa anse Udsigten med dem i det væsentlige opnaaet ved den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg skal derfor tage Ændringsforslagene Nr. 1—3 tilbage, for saa vidt de ere stillede af de tre nævnte Medlemmer.

Formanden: Da Ændringsforslagene ikke ere tagne tilbage af alle Forslagsstillerne, blive de altsaa staaende fremdeles.

Villars Lunn: Jeg skal fatte mig i største Korthed. — Den højtærede Mini-

sters Argumentation løb ud i det samme, som det ærede 1ste Medlem for 7de Kred (Madsen-Mygdal) sluttede med for et Øjeblik siden, nemlig, at denne Overenskomst have vi at godkende eller forkaste. Dermed hører al Argumentation op. Den højtærede Minister har jo i dette Øjeblik Magten — det viste sig straks i Udvalget —, altsaa kan det ikke nytte at stille Ændringsforslag. Ellers var der jo god Tid til at gennemføre Ændringer; det var der slet ikke noget i Vejen for, hvis hele Sagen overhovedet kunde behandles. — En eneste Bemærkning af den højtærede Minister skal jeg modsige ganske særligt, nemlig den, at Kommissionen er naaet til Enighed med de vedkommende Institutioner. Nej, der er endogsaa en Institution, som Kommissionen ikke er naaet til Enighed om, og som den ikke en Gang har villet gøre nogen Indstilling om, nemlig Asaa Bro, som ligger i den højtærede Ministers Valgkreds. Den har tilbudt noget saa ringe, at Kommissionen ikke har villet være bekendt at tage imod det, men ikke desmindre har Ministeren opført den paa Lovforslaget med dette ringe Beløb.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Der foreligger ikke nogen Overenskomst med Hensyn til Asaa Bro, men et Tilsagn derfra om at ville tilsvare det Beløb, som der her er stillet Forslag om, og jeg glæder mig ved, at jeg paa dette Punkt har det ærede Medlems Tilslutning.

Stilling: Naar den ærede Ordfører siger: Her er ingen Uretfærdighed begaaet og *kan* ingen Uretfærdighed være begaaet, er det egentlig temmelig stærkt sagt. Den ærede Ordfører tror nu paa Kommissionens Ufejlbarelighed som paa Pavens, men det gør jeg ikke. Jeg vil blot bede de ærede Medlemmer læse Kommissionsbetænkningen for Æbeltoft Havns Vedkommende. Der tilbyde de 133,000 Kr. — det er det meste, de kunne komme op til —, men de ere dog blevne satte til 140,000 Kr. Man kan dog vel nok sige, at om det ikke er en Fejl, er der dog ikke taget det Hensyn, som man kunde ønske.

Den højtærede Minister mener, at Fordringen paa Silkeborg Vandkuranstalt er god. Ja, af den Adresse, Rigsdagen har faaet, fremgaar det dog, at de i alt Fald ikke have noget at betale af, og de have jo ogsaa haft Rentefrihed foreløbig i flere Aar. Fordringen kan derfor sikkert ikke være ret meget værd.